

Briselē, 2026. gada 5. janvārī

CM 5563/1/25
REV 1

**Starpiestāžu lieta:
2025/0357(NLE)**

**ASILE
JAI
MIGR
FRONT
RELEX
PROCED**

PAZIŅOJUMS

RAKTISKĀ PROCEDŪRA

Kontaktinformācija: jai.migration@consilium.europa.eu

Tālr./fakss: +32 2 281 6418

Temats: Padomes Īstenošanas lēmums, ar ko izveido ikgadējo solidaritātes rezervi 2026. gadam – rakstiskās procedūras pabeigšana

Delegācijas tiek informētas, ka rakstiskā procedūra, ko 2025. gada 19. decembrī uzsāka ar dokumentu CM 5555/25, tika pabeigta 2025. gada 22. decembrī **plkst. 12.00** (pēc Centrāleiropas/Briseles laika) un ka visas delegācijas, izņemot Ungāriju un Slovākiju, kuras balsoja pret, un Kipru, Latviju, Portugāli un Spāniju, kuras atturējās, balsoja par to, lai pieņemtu dokumentā 16574/1/25 REV1 izklāstīto Padomes Īstenošanas lēmumu, ar ko izveido ikgadējo solidaritātes rezervi 2026. gadam.

Tika panākts vajadzīgais kvalificētais balsu vairākums. Tāpēc minētais Padomes Īstenošanas lēmums ir pieņemts.

Latvijas, Slovākijas un Spānijas paziņojumi ir izklāstīti šā CM dokumenta pielikumā, un tos kā paziņojumus, kas saskaņā ar Padomes reglamenta 12. panta 1. punkta trešo daļu jāiekļauj Padomes protokolā, iekļaus to tiesību aktu kopsavilkumā, kas pieņemti, izmantojot rakstisko procedūru.

LATVIJAS PAZIŅOJUMS

par

Padomes Īstenošanas lēmumu, ar ko izveido ikgadējo solidaritātes rezervi 2026. gadam

Latvija vēlreiz pilnībā apstiprina, ka solidaritātes un taisnīga atbildības sadalījuma principi ir ilgtspējīgas kopējas migrācijas politikas pamatelementi. Šādā garā mēs esam apņēmušies īstenot jauno Migrācijas un patvēruma paktu.

Tajā pašā laikā mēs paužam nožēlu par to, ka Komisijas metodika attiecībā uz novērtējumu un līdz ar to Padomes Īstenošanas lēmums, ar ko izveido ikgadējo solidaritātes rezervi 2026. gadam, lielā mērā balstījās uz kvantitatīviem rādītājiem, kas pilnībā neatspoguļoja faktisko situāciju uz vietas un nesniedza skaidru un visaptverošu priekšstatu par visām dalībvalstīm. Piemēram, netika pietiekami ņemta vērā ģeogrāfiskā atrašanās vieta, drošības riski, ar kuriem jāsaskaras, kā arī centieni stiprināt mūsu ārējās robežas naidīgo kaimiņvalstu dēļ.

Mēs uzskatām, ka turpmākajos novērtējumos ir labāk jāintegrē kvalitatīvie faktori, t. i., reģionālās īpatnības un mainīgā drošības realitāte, nodrošinot, ka solidaritātes pasākumi ir gan taisnīgi, gan īstenojami.

Latvija stingri uzskata, ka tā saskaras ar ievērojamu migrācijas situāciju saskaņā ar Regulas (ES) 2024/1351 62. pantu, un tāpēc ir lūgusi pilnībā samazināt tās solītos ieguldījumus solidaritātes rezervē 2026. gadam.

Mēs turpināsim konstruktīvu dialogu ar Eiropas Komisiju, lai nodrošinātu, ka turpmākajos novērtējumos tiek pilnībā un precīzi atspoguļoti izaicinājumi ES ārējo robežu aizsardzībā.

Ņemot vērā minētos apstākļus, Latvija atturēsies no balsošanas par Padomes īstenošanas lēmumu.

SLOVĀKIJAS REPUBLIKAS PAZIŅOJUMS

par

Padomes Īstenošanas lēmumu, ar ko izveido ikgadējo solidaritātes rezervi 2026. gadam

Slovākijas Republika apliecina cieņu prezidentvalsts Dānijas un Eiropas Komisijas apņēmībai un centieniem uzsākt pirmo ikgadējo migrācijas pārvaldības ciklu. Mēs joprojām esam apņēmības pilni atbalstīt iniciatīvas, kas veicina pārvaldītu, taisnīgu un ilgtspējīgu ES migrācijas politiku.

Kopš 2022. gada marta Slovākijā pagaidu aizsardzība ir piešķirta vairāk nekā 175 000 ukraiņu. Tas ir radījis ievērojamu slogu Slovākijas Republikas spējām, tostarp tās sociālajām, veselības un izglītības sistēmām, kā arī tās spējai nodrošināt pienācīgu izmitināšanu. Turklāt Slovākijas Republika laikposmā no 2022. līdz 2023. gadam ir saskārusies ar būtiskiem izaicinājumiem, ko rada sekundārā migrācija Rietumbalkānu maršrutā. Šajā laikposmā trešo valstu valstspiederīgo nelikumīgas ieceļošanas gadījumu skaits pārsniedza 59 000. Bažas rada tas, ka Slovākijas Republika, neraugoties uz tās iedzīvotāju skaitu un IKP, netika iekļauta to valstu sarakstā, kuras saskaras ar ievērojamu migrācijas situāciju. Līdz ar to un saskaņā ar 62. panta 3. punktu Regulā (ES) 2024/1351 par patvēruma un migrācijas pārvaldību Slovākijas Republika ar ministra vēstuli 2025. gada novembra beigās oficiāli pieprasīja pilnībā samazināt solidaritātes ieguldījumu par 2026. gadu.

TI padomes 2025. gada 8. decembra sanāksmē Slovākijas Republika pauda vairākus iebildumus attiecībā uz Padomes Lēmumu, ar ko izveido ikgadējo solidaritātes rezervi. Proti, iebildumu pret atsauces skaitli un argumentu, ka migrācijas plūsmas vairāk palielinās gada otrajā pusē, pretrunu Patvēruma un migrācijas pārvaldības regulas (*AMMR*) prasībai un tam, ka Padomei ir jālemj par samazinājumiem, kas var notikt tikai pēc tam, kad ir pieņemts lēmums par solidaritātes rezervi, kā arī "līdzšinējās solidaritātes" jēdzienu vai "citiem solidaritātes atbalsta veidiem" (kā tas šobrīd pārdēvēts), kam *AMMR* trūkst pamata.

Ņemot vērā iepriekš minētos iemeslus, Slovākijas Republika nevar atbalstīt Padomes lēmumu un balso pret to.

NEOFICIĀLS TULKOJUMS

Spānijas Karalistes paziņojums, kas jāiekļauj Padomes protokolā

***Padomes Īstenošanas lēmums, ar ko izveido ikgadējo solidaritātes rezervi 2026. gadam
(dokuments 16575/1/25 REV1)***

1. Spānija ir apņēmusies īstenot Eiropas Migrācijas un patvēruma paktu, par ko tika panākta vienošanās 2023. gadā, kad Padomes prezidentvalsts bija Spānija. Šis pakts ir vēsturisks pagrieziena punkts visaptverošas ES politikas un tiesiskā regulējuma izstrādē patvēruma un migrācijas pārvaldības jomā. Pakta pamatā ir līdzsvars, kas nostiprināts saskaņā ar solidaritātes un taisnīga atbildības sadalījuma principu.
2. Obligātā solidaritātes mehānisma mērķis ir reaģēt uz to valstu vajadzībām, kuras ir uzņēmušās lielāku atbildību par migrāciju visas Savienības labā. Šajā sakarā Eiropas Komisija atbilstoši datiem, kas savākti no 2024. gada jūlija līdz 2025. gada jūnijam, ir konstatējusi, ka Spānija ir šādā migrācijas spiediena situācijā. Spānija atzīst migrācijas situācijas īpatnības dažādās dalībvalstīs un to, ka obligātajam solidaritātes mehānismam saskaņotā tiesiskā regulējuma ietvaros ir jābūt efektīvam attiecībā uz visām valstīm.
3. Lai nodrošinātu taisnīgu šīs atbildības sadali, Komisija ir konstatējusi, ka Savienības solidaritātes vajadzības 2026. gadam sasniedz 30 000 pārcelšanas gadījumus jeb finansiālus ieguldījumus 600 miljonu EUR apmērā. Šie skaitļi veido minimālo robežvērtību, kas noteikta 14. maija Regulas (ES) 2024/1351 par patvēruma un migrācijas pārvaldību (*AMMR*) 12. pantā.
4. Tomēr ikgadējā solidaritātes rezerve, kas iekļauta šajā Padomes lēmumā, atšķiras no tā, kas paredzēts *AMMR*. No vienas puses, sadales koeficients ir zem minētās minimālās robežvērtības. Lēmumā arī norādīts, ka vairākas dalībvalstis nav izpildījušas savu pienākumu attiecībā uz solījumu veikt solidaritātes ieguldījumus. Turklāt vairāku valstu ieguldījumi ir tikuši daļēji vai pilnībā samazināti automātiski – bez Padome lēmuma par šādiem samazinājumiem. Visbeidzot, Padomes lēmumā ir paredzēta iespēja dalībvalstīm veikt tiešu ieguldījumu, izmantojot citus solidaritātes atbalsta pasākumus, kas būtu jāizmanto tikai solidaritātes mehānisma otrajā posmā. Rezultātā patiesās solidaritātes apjoms ir 962 pārcelšanas gadījumi un 74,66 miljoni EUR salīdzinājumā ar 30 000 pārcelšanas gadījumiem jeb 600 miljoniem EUR, kā to sākotnēji bija noteikusi Komisija.

Ārkārtējā neatbilstība starp apzinātajām vajadzībām un juridiskajiem pienākumiem, no vienas puses, un lēmuma galīgo saturu, no otras puses, nenodrošina efektīvu solidaritāti, ar ko pievēršas to dalībvalstu vajadzībām, kuras skar migrācijas spiediens, kā arī negarantē, ka visas valstis izpildīs pienākumu sniegt ieguldījumu. 2

5. Jāuzsver, ka norāde uz indikatīvo procentuālo daļu (42 %), kas noteikta lēmuma 1. panta 6. punktā, ir jāsaprot kā minimālā daļa. Ņemot vērā datus par atsaucē periodu un apzinātās vajadzības, Spānija uzskata, ka būtu ievērojami jāpalielina rezerves procentuālā daļa, kas jādara pieejama dalībvalstīm, kuras skar migrācijas spiediens, ko rada lielais izkāpšanas krastā gadījumu skaits pēc meklēšanas un glābšanas operācijām.

6. Spānija pauž bažas par to, ka šis lēmums var radīt negatīvu precedentu ne tikai attiecībā uz solidaritātes pīlāru, bet arī Migrācijas un patvēruma pakta kopumā, kā arī attiecībā uz līdzsvaru starp atbildību un solidaritāti laikā, kad līdz visu tā noteikumu pilnīgai piemērošanai atlicis mazāk par sešiem mēnešiem.

Šajā sakarā Spānija uzsver, ka, veidojot solidaritātes rezerves turpmākajos ciklos, katrā ziņā būtu jāizvairās no izņēmuma rakstura, kas šajā lēmumā atspoguļots attiecībā uz pirmo solidaritātes ciklu.

7. Ņemot vērā minēto, Spānija nevar atbalstīt šo lēmumu. Tomēr, ņemot vērā Spānijas delegācijas apņemšanos ievērot Eiropas Migrācijas un patvēruma pakta, tā **ATTURAS** no pakta pieņemšanas.